

ляемъ-тъ рѣчь, а нарѣчіе-то за вѣрмя прѣди него; като: *шой вчера много плака.*

272. — Възвратно-то мѣстоименіе *ся* искарвать прѣди глагола, кога-то има подлога на-явѣ или кога-то е прѣди глагола; като: *азъ ся учѣхъ шурскы; или шурскы ся учѣхъ.*

273. — Членъ-тъ *ся* туря при нарицателны и при прилагателны, кога говоримъ опрѣдѣлено за прѣдмѣты-ты и за свойство-то имъ.

274. — Членъ не *ся* туря при собственно имя. Въ нѣкои случаи обаче и собственны-ты *ся* употреблявать съ членъ; като: *Дунавъ-шъ е глѣбокъ.*

Забѣлѣжв. а) За Винительный падежъ мжж. родъ имамы и второ окончаніе, кое-то *ся* употреблява, кога говоримъ за прѣдмѣта извѣстно; оттова при това окончаніе не е нужда да *ся* туря и членъ; членъ може *ся* тури въ Винительный падежъ при прѣво-то окончаніе, кое-то е еднакъ, во съ именительный падежъ, така: *Пешъръ ся качи на сшолъ,* или *Пешъръ ся качи на сшолъ-шъ.*

Забѣлѣжв. б) Прилагателны-ты за мжжский родъ имжтъ двѣ окончанія: плъно и усѣчено; отъ тѣхъ прѣво-то може *ся* употребѣти, кога говоримъ опрѣдѣлено за качество-тона прѣдмѣта, а второ-то кога говоримъ неопрѣдѣлено. Оттова можя-ще и да *ся* не туря членъ при прилагателны мжжский родъ въ Ед. число.

275. — При нарицателно придружено отпрѣдъ съ прилагателно: членъ-тъ *ся* туря при прилагателно-то, и ако има много прилагателны, членъ-тъ *ся* по-втаря; като: *пращавы-ты трудолюбивы-ты и пещливы-шы хора сѣ богашы.*